

Мѣча дѹпка – 1. Бл., С; 2. Глш., СИ 1,8; 3. Сл., 34, билен хълм, на който е имало леговище на мечка; 4. Сот., СИ 3,5.

Мѣча поляна – 1. Сл., СИ 7,5, планинска поляна, в близост до която е имало леговище на мечки; 2. Б.д.; 3. Шив.; 4. Сел., СИ 7,5.

Мѣча стѣпка – Сл., СЗ 7, гориста местност.

Мѣчата дѹпка – 1. Б., 3 4, висока скалиста местност; 2. Сб., СИ 0,5, малък дол с голяма дупка в скала – леговище на мечка; 3. Тв., С 10, малки скалисти пещери, които са били леговища на мечки; 4. Ич.; 5. Тр., СИ 2.

Мечѣ етѹк – Зай., неуст., от емл. рег.

Мѣчи алчѹк – Сот., СИ 3, падина (алчак) в гориста местност.

Мѣчи дол – Тр., С 2, дол с две пещери.

Мѣчите белемѣй – Ст. с., неуст., от рум. вл., за ниви.

Мѣчите крѹши – Ст.р., ЮИ 5.

Мѣчите поля – Коз., С 2, места, обитавани от мечка.

Мечѣйците – Сел., СЗ 1,2; сякаш *мечѣйтя* : *мечѣйк'а* : *мечѣйци* ?

Мечкарѣвец – Трап., СЗ 0,7.

Мечкарѣво – село в Сливенска община на 10 км ЮЗ от Сливен, старо име *Мечкар*, а по предание *Али бей кариеси*, нефиксирано в документ.

Мечкарски бозалѣк – Пан., СЗ 2,5, преди – пасище.

Мечкарски път – 1. Ков., СИ; 2. Пан., СЗ; 3. Сл. Ю; 4. Реч., ЮИ стари пътища, водещи към с. *Мечкарево*.

Мечкарско вѣрвище – Пан., СЗ, просека за извеждане на добитѣка на паша в посока към с. *Мечкарево*.

Мѣчо вѣрвище – Сл., неуст., от публ.

Мешѹка – 1. Боз., СИ; 2. Чин., Ю 2, изсечена дѣбова гора; 3. Гав., СЗ 2, дѣбова гора, използвана за пасище.

Мешѹгата – 1. Бл., ЮЗ 2, ниви, преди – дѣбова гора; 2. Г.Ал., ЮИ; 3. Ж.в., СИ 2,5; 4. Глш., ЮЗ 1, обраб. земя, в която някога е имало мешови (дѣбови) дървета; 5. Сам., И 0,5 големи дѣбови дървета.

Мешѹ тарлѹ – Топ., С 2,5, нива сред дѣбова гора.

мешѣ – в местното тѣлкуване: дѣб, от тур. *теѣе* 'дѣб'. – *Бурѹнското* ~, *Дедѣ* ~, *Дюс* ~, *Коджѹ* ~, *Сарѣ* ~.

Мешелѣ бунѹр – Из., от емл. рег.

Мешелѣ бурѹн – 1. Б., Ю 1, планински рид с дѣбова гора; 2. Ст.р., ЮИ 5,5.

Мешелика – 1. Вѣг., С 1,5; 2. Кам., Ю1,8, лозя, преди – малка дѣбова гора; 3. Топ., СИ 6; 4. Кр., СИ 1,5, дѣбова гора, част от *Дренчова кория*; 5. М.Ч., СЗ 0,2, голяма дѣбова гора; 6. Зл.в.

Мешеликѹ – 1. Зл.в., СЗ 2; 2. Ков., ЮИ 1,5; 3. Ник., СЗ 1; 4. Пан.; 5. Ск.; 6. Ст.с., СИ 1; 7. Ор., от рум. вл., за нива, 1884 г.

Мешѣм бунѹр – Сред., от емл. рег.

Мешѣ тарлѹ – Топ., ЮИ 1,5, преди – нива до дѣбова гора, обр. земя, равно.